

102

NAŠ

DOM

Uredništvo Glasnika
LJUBLJANA
prisy. Srca Jezusovega

(7)

»Naš Dom« izhaja vsakega 10. v mesecu. Rokopise in vse, kar spada v uredniški del lista, je poslati do najkasneje vsakega 25. v mesecu na urednikov naslov: Dr. Fran Vatovec, Maribor, Koroška cesta 1.

»Naš Dom« se naroča pri upravi »Našega Doma«, Maribor, Koroška cesta 5 in stane samo 12 dinarjev letno.

Za objavo slik fantovskih skupin iz posameznih župnij je poslati 40 Din za klišé na naslov uprave.

Korporativni človek je na pomolu in se ne da pregnati. Tukaj je in treba je z njim računati vsakomur, tudi ako misli, da se z golim potiskom glave v pesek lahko izogne priznanju tega dejstva. Korporativni človek je tukaj: poklican, da pripravlja novo družbo in ustvarja nov red, ki je stanovski red iz osnov cerkvenih socialnih nauk in smernic. Korporativni človek je, ki ga je pognala na površje današnja doba: ustvarjalen, konkreten, podrejujoč vse svoje bistvo in sposobnosti višjim ciljem; s prezirom prehajajoč preko luksuza brezpomembnih debat in diskusij na dnevni red; obračunavajoč z dolgočasjem, ki ga prinašajo fraze in iluzije. Tukaj smo, ki hočemo sodelovati pri gradnji nove družabne stavbe.

KAJ PRAVI UREDNIK ?

Vse sotrudnike in prijatelje prosim, da mi pošiljajo svoje prispevke v smislu razglašenege roka. — Dopisi naj bo-

do kratki, jedrnat, pisani lepo ter samo na prvi strani lista, drugo stran lista pustite prazno. — Urednik.

Treba je, da tudi v naši književnosti pride do najmočnejšega izraza slovenska bit, in da se takozvane književne tvorne sile ne izčrpavajo v prevajanjih in posnetkih.

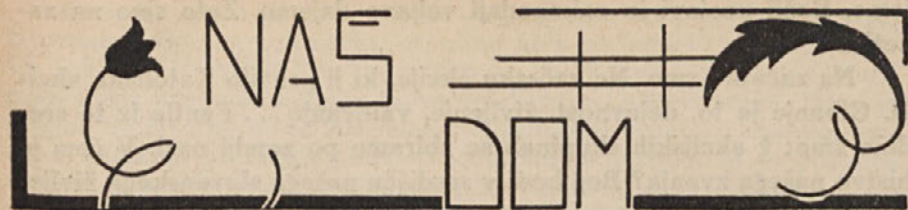
Mariborski katoliški študentje so na praznik Brezmadežne sijajno izpričali svojo katoliško zavest, načelno prečiščenost in pravilno katoliško usmerjenost. To je bilo videti zjutraj pri pobožnosti v Alojzijeve cerkvi, kjer je preko 200 dijakov z nekaterimi katoliškimi starešinami pristopilo k mizi Gospodovi, pa tudi pri veličastnem zborovanju dopoldne in pri večerni svečani akademiji v dvorani na Aleksandrovi 6., kjer je vladika dr. Tomažič izrekel toplo priznalne besede mariborskemu katoliškemu dijaštvu. Nekateri, ki so v poslednjih letih katoliško dijaštvo samo hujskali in ščuvali, toda pri tem ničesar ustvarili, so ob tej priliki morali

uvideti in spoznati, da je njihove igre konec in da si lahko poiščejo torišče za svoje destruktivne težnje kje drugod, ne pa v strnjenih in kompaktnih vrstah katoliškega dijaštva.

Katoliško šolstvo v Holandiji nudi brezprimeren zgled tvornih katoliških sil na šolskem polju. Katoliško šolstvo na Holandskem šteje 2354 osnovnih šol z 12.500 katoliškimi učitelji in 400.000 učenci. Potem 35 kmetskih šol, 46 industrijskih, 13 trgovskih, 12 gimnazij, 20 višjih meščanskih šol, 14 licejev in eno trgovsko fakulteto. Razven tega obhaja katoliško vseučilišče v Nymwegenu 10letnico svojega plodonosnega obstoja.

Sedaj je še čas da naročite sadno drevje najboljših in priporočenih vrst

Jabolčne sorte: Kanada, Baumanova reneta, Boskopski kosmač itd.
Hruške: Pastorjevka, Avranška - Breskvi: Majski cvet, Hoveroova rana, Madame reñnat
Cena blagu I. vrste Din 10.—, II. vrste Din 7.— pri **Alojuzju Knuplež, Sv. Peter pri Mariboru**

Katoliški mladini!

Ko stopa »Naš Dom«, osamosvojen in v novi prikupni obliki, v 26. leto svojega izhajanja, vstaja živo pred nas želja papeža Pija XI., da bi se katoliški tisk v duhu Katoliške akcije v vseh narodih čim trdneje usidral in razmahnil. »Nikdar ne moremo zadosti gojiti katoliškega tiska. Apostolska naloga tega tiska je, da uničuje kvarne vplive slabega, veri nasprotnega časopisja,« to so besede svetega Očeta. Tudi »Naš Dom« hoče kot glasilo katoliške fantovske in dekliške mladine v lavantinski škofiji okrepiti v mladini katoliško zavest, versko življenje, apostolsko delo. Da bi čimbolj prodril v mladinske vrste ter jih pridobil za vzvišene katoliške cilje in ideale, je tudi moja želja. Zato ga mladini, pa tudi njenim vzgojiteljem in prijateljem, toplo priporočam in njegovo vzgojno delo blagoslavljam.

V Mariboru, o Božiču 1933.

† IVAN JOŽEF,
škoč.

V čem je bistvo?

Na koncu smo in na začetku.

Na koncu: dedščina je borna in siromašna, ki smo je postali deležni. Kakor da so vse vrednote, vse pozitivne postavke, postale enake ničli. Znamenja na nebu napovedujejo nevihto in neurje. Boben poje po vesoljstvu svojo strahotno pesem: narodi in ljudstva, zemlje, oblasti — vse je na dražbi. V obračunu smo; in obračun je porazen. Mladina je, ki v poraznosti stanja in položaja noče biti porazena. Noče se umakniti iz svojih položajev. Obračun se nje ne tiče; tista žalostna dedščina, ki nalikuje odvrtni brezpomembni šari, je ne plaši; za njo je vse to zbrisano. Kako bi ne bilo? V novih tirih smo. Nikogar ne obtožujemo, ker se nam čas smili; debat ne maramo, ker so preveč dolgočasna in pusta iznajdba; v ozadja ne rijemo, ker je vse pojasnjeno in razodeto: ob božjih virih smo in božji besedi prislušku-

jemo. Božji postavi in zakonodaji veljavo dajemo. Zato smo na začetku.

Na začetku smo. Na začetku akcije, ki ji pravijo Katoliška akcija. Gibanje je to, dejavnost, življenje, valovanje... Fantje iz te sredine smo; v akcijskih skupinah se zbiramo po zemlji naši. V čem je bistvo našega zvanja? Bog bodi v središču našega slovenskega življenja. Žarki nadnaravnega veličastva naj prešinjajo našega duha in srce; naj obvladujejo prosvetna, socialna in gospodarska torišča. Božji red, božje vladstvo, božja zakonodaja v kulturnem življenju, ki so ga svobodomiselnosti spopadle in poplitvile; na socialnem področju, kjer bo treba nekega dne temeljitega operacijskega noža, da se odrežejo vsi tvorci socialnih krivic na telesu ljudstev in narodov; v gospodarskih ozadih, kjer je še danes dovoljeno, da se vrše poslovanja in dejanja, najprotivnejša duhu božjega reda, božjega vladstva in božje zakonodaje.

V teh smereh smo in se ne umaknemo; mladi smo in iz sile mladosti moči k poletu jemljemo; otroci Božji smo in Božje vladstvo pripravljamo in ustvarjamo. — G.

Po naših postojankah.

I.

Tolikokrat se je sprožilo med prijatelji: koliko je med nami zlatih src in močnih duš. Ali bi ne bilo v namenu »Našega Doma«, da te ljudi iz našega duha, gibanja in sredine seznanja z mladino, da si ob njih vzore izteše in ustvarja? Hodil po zemlji sem naši in pil nje bolesti; hodil po zemlji sem naši in užival nje prelesti... In sredi vsega tega močni ljudje iz naše podobe in krvi. Tudi lani sem šel po naših središčih in našel zveste brate. Vrstile so se postaje kakor je pač nanoslo: Slovenjgradec, Ljutomer, Sv. Križ na Slatini, Vojnik itd.

V Slovenjgradcu

ima duhovno vodstvo mestni župnik Jakob Soklič. Gospod Jakob! Kdor je imel priliko do dna pogledati v njegovo duhovno podobo, ne bo našel lepše označbe kakor jo izrekata besedi — zlata duša duhovnikova! Prodirajoča duhovnost, globok smisel za kulturno življenje, prijatelj in pospeševatelj domače umetnosti, zlasti slikarstva, odličen in sodoben dušebrižnik, vnet prijatelj mladine. Če pogledaš njegovo bogato knjižnico, redko lepe slike v župniščnih sobah; od povsod ti prihajajo nasproti dokazi, da je gospod Jakob blaga, plemenita duša, s široko naravnanim življenskim pogledom. Zvestoba in ljubezen, gorečnost in usmiljenje, znanje in sočutje z ljudmi, ki jih duhovno vodi. Vse to utelešuje gospod Jakob. Zato so ga pregnali sovražni ljudje iz turobne Istre, ki jo je tako vzljubil, prišel k bratom k Sv. Vidu pri Ptuj, kjer je njegovo vzgojno in katoliško prosvetno delo čuda ustvarjalo, in postal končno duhovni oče slovenjgraški. Vse ga ljubi, spoštuje in čisla.

Gospod Jakob je prvi; potem pa gospod Štefan iz Starega trga. Dvorano cerkveno pripravlja, mladino vodi in ljubi in se celo smuš-sih tekem udeležuje. Kaj čuda, ako so ga ljudje in farani po smrti preblagega gospoda dekana Jurka želeli za svojega župnika. Mlad je gospod Štefan; ravno iz sile mladosti prihajajo uspehi v vsakem ozi-ru, s katerimi se lahko ponaša. Ljubezen in pažnjo, ki jo posveča mladini, mu le-ta vrača z udanostjo, hvaležnostjo in zvestobo.

Dva stebra katoliškega akcijskega gibanja v slovenjgraški deka-niji. In ob njuni strani resni, delavni in neverjetno požrtvovalni mladi ljudje kakor je inž. Vrhnjak iz Pameč, Matko Vostner, Krpač šmar-tenski, Konečnika starotrška, Schöndorfer Ciril in drugi ob njih. Bratje! Predelavci našega pokreta! Pozdravljeni! Na svidenje! H. C.

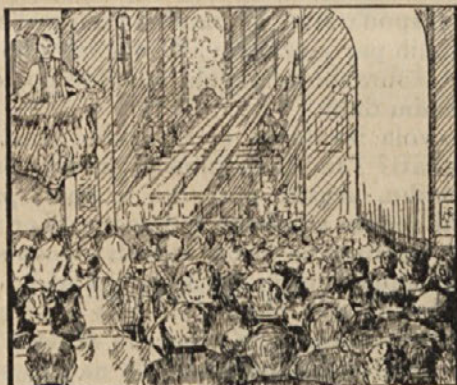
(Dalje sledi.)

Za resnico in pravico.

I.

»Vedite, bratje v Gospodu! Resnica je samo ena: božja resnica. Vse drugo je zabloda in prevara. Vsi smo pred Božjim veličastvom enakopravni: bogati in siromaki, kmetje in viničarji, delavci in kaj-žarji, mestjani in deželani. Vsi, ako smo slovenskega rodu in Boga v svojem maternem jeziku molimo, ali pa ako so drugačnega rodu. Da, tudi slovenskega rodu. Tudi narodi in ljudstva so pred Vsemogočnim enakopravna. V tem je skrivnost večne resnice in pravice. Amen!«

To so bile zaključne misli, ki jih je na prvo adventno nedeljo pred 24 leti izrekel v svoji propovedi mladi duhovnik, ki je ravnokar kot kaplan nastopil svojo službo v obširni šentiljski fari.

»Gospod Jakob so korajžen duhoven; zakaj v zadnjem kotu cerkve je nekdo stal in si tiste zadnje njegove besede pisal. Pa ni gospoda motilo.« To je bilo mnenje sivolasega posestnika Gašparja Baumana, ki je užival v vsej fari največji ugled in spoštovanje. Bil je vzoren posestnik, vnet cerkveni ključar in zaveden Slovenec ter ka-toličan. Tri sinove je imel, vsi trije so bili iz njegove telesne in du-ševne podobe.

»Oče, tja pojdem,« je menil 20 do 23 letni fant, ki je korakal ob častitljivem starcu.

»Ne hodi tjakaj, Marko. Saj veš, kako je. Lahko se razburiš in veš, da tisti nemčurski Hanzek jezo kuha. Pusti.«

»Zbogom oče. Grem.« Marko je usmeril svoje korake proti bližnji gostilni in stopil v sobo, kjer je bilo zbranih kakšnih osem do deset možakarjev okoli mize. Vino je prihajalo na mizo brez naročila. Drug drugega so spogledali, ko je mednje stopil Marko. Na prvi pogled je bilo jasno, da ga niso pričakovali in da jim ni bil dobrodošel. Trenutek za tem je stopil v sobo mlajši človek Markovih let, prijazno pozdravil vse navzoče, Marka obšnil s pogledom od temena do pete, nato pa začel navzočim govoriti. Govoril je tem par možakarjem, kako je kaplan danes na leci hujskal proti Avstriji in cesarju, kako bo treba uničiti sovražne Slovence in vse Slovane, da bodo

Nemci vsa slovenska posestva pokupili in da pride že v teku nekaj mesecev pet bogatih rodbin iz Prusije in Nemčije, da bodo kmete priučile pravemu gospodarstvu in naprednemu poljedelstvu. Ob zaključku je pozval tistih par možancev, da naj vstopijo v neko društvo, ki bo imelo nalogo izobrazbo in vzgojo mladine poglobiti in utrditi v cesarskem in nemškem duhu.

Ko je končal svoja izvajanja, se ni nikdo ganil. Kdo bi si upal Hanzeku kaj oporekati? Pred nedavnim je prevzel po četu, upokojenem dvornem svetniku, krasno posestvo v smeri proti Jarenini. V Mariboru je dovršil sedem razredov gimnazije. Ker se mu ni ljubilo študirati, je prišel k očetu in se pričel uvajati v gospodarstvo. Ob tem dogodku je bil samostojen gospodar in ljudje, ki so ga poslušali, so bili vsi od njega odvisni: dva hlapca sta bila med zborovalci, štirje viničarji, dva viničarjeva sinova, Krohnetov Mihec, ki je bil povsod navzoč in ki so ga imeli v fari na sumu, da na vse strani pošto prenaša, ter nepričakovani in nezaželeni Marko. Vse je utihnilo v napetem pričakovanju, ko se je izza osamljene mize dvignil Marko in z močnim glasom izjavil: »Kar si, Hanzek, povedal ravnokar, lahko govoriš pred temi ljudmi, ki so od tebe odvisni. Vsa fara bi se ti smejala, ako bi slišala, kaj si danes tukaj govoril. Kratko in malo, da veš: Slovenci smo in katoličani. Bogu in narodu služimo. Tako bo ostalo na vekov veke.« Po teh besedah je Marko zapustil sobo in jo zavil naravnost proti kaplaniji, kjer so fantje in dekleta ravnokar

imeli glavno vajo za Medvedovo »Za pravdo in srce«. V gostilniški sobi pa je ostal Hanzek s svojo borno vojsko. Ko se je Krohnetov Mihec dobro najedel in imenitno napil, jo je brž ubral iz sobe in zunaj jel ljudem pripovedovati, kako je bilo klaverno zborovanje, ki ga je bil Hanzek sklical s tako veliko reklamo, in kako klavernejše je še bilo potem, ko je Baumanov Marko Hanzeka pošteno zdelal. Niti brezplačna pijača in golaž nista pomagala do veselejšega razpoloženja.

Proti večeru se je Hanzek vračal zibajoč se proti domu. Ljudje, ki so od predstave šli ravno ob istem času proti domu, so slišali, kako je z žolčno jezo pihal iz sebe: »Mu bom že pokazal temu kmetavsu; mu bom že pokazal...«

(Dalje sledi.)

D. V.:

Iz mojega dnevnika.

I.

Težka je pot... Gledaš nazaj in se ti zdi, da si že daleč prišel; gledaš naprej; saj si še tam, kjer si bil... In vendar naprej moram, moram!

Hodim po poti, ki mi jo kaže moj razum in je ta pot varna in prava. Pa je tudi težka. Srce ne ljubi teh poti in si želi drugih.

Srce! Kdaj bom prost tvojega hrepenenja in tvojih želj? Ali pa naj se predam le tebi in hodim v smeri, ki mi jo kažeš ti? Saj praviš, da je vsaka sončna, čarobnolepa, nebeška... Srce!... Srce!...

Naprej, preko tvojih želj, naprej!

II.

Jaz sem orač! Ah, kako velika je moja pustinja, s trnjem in grmovjem poraščena. In dana je meni naloga, da jo izčistim in preorjem, da bo iz nje njiva, ki rodi sad.

Sonce se je pomaknilo že visoko iznad gora. Že sem vrezal prve brazde; kako počasi gre naprej! Ali bom kedaj preoral celo pustinjo?! Bom! Ne bom?!

Tisti ne more, ki misli da ne more — — — Jaz pa vem da morem in da bom.

L. Horvatičeva:

Junakinja do konca.

Maj je bil. Tisti mesec, ko se človeku duša ob pesmi in dehtenju narave stopi v vosek in bi v svojem veselju s svojimi slabotnimi rokami hoteli objeti ves svet in ga pritisniti na svoje nemirno srce.

In v teh majskih nočeh, polnih božjega miru, je mlad človek bogat... Razkošno in smelo kraljestvo so njegove sanje... Zdi se mu celo, da je vsega tega bogastva in sreče zanj preveč in da se ne more s tem čudežem poprej upokojiti, dokler ne najde sorodne duše, da v njeno neomadeževano naročje položi svoj zaklad...

In v eni izmed teh čudežnih noči, polnih sanj in hrepenenja, se je našlo dvoje mladih src in si obljubilo zvestobo...

»... Z Bogom, Angelica, pa moli zame! Saj veš, dijak sem in tam zunaj v mestu je mrzlo, da si čisto zaželim nazaj v to toplo gnezdece, kjer je doma preprosta kmetška duša in njena zadovoljnost,« je razlagal dijak Marijan ubogi deklici.

»Bom,« je vsa srečna obljubila deklica, »da boš vedno tako dober in veren, kakor si danes, ko hočeš, da molim za Tebe...«

Pozneje je Angelica pogosto mislila nanj. Najrajši pa se ga je spominjala, kako ga je videla v nedeljo pri sv. maši in da je tudi on, kakor mnogi drugi, pristopil k mizi Gospodovi... Takrat so se prvič srečale njune oči in v srcih obeh je zazvenela sladka melodija: kako srečna sva danes...

To je bil prvi nem pozdrav, ki sta si ga kot pobožno molitev izrekla tujca...

— — —

Popoldne pri večernicah, kakor običajno na deželi, je bila društvena prireditev. V društveni sobi se je Angelica pridno pripravljala na svoj nastop. Tedaj je nenadoma vstopil Marijan in povedal, da bo tudi on sodeloval. Oba sta se začudeno spogledala in se spomnila jutranjega srečanja...

Prireditev je bila kmalu pri koncu. Sledila je prosta zabava. Mladina se je nagnila v društveno dvorano in jo napolnila s pesmijo in smehom. Tedaj je Marijan porabil to priliko in med gručo veselih obrazov poiskal Angelico. Težko ji je bilo sedaj, ko ga je zagledala pred seboj. Čutila je, da jo iščejo njegove oči in da se ji bliža. Naglo, kakor da ga ni opazila, se dvigne in kakor senca zbeži izpred njegovih oči.

»Zakaj me le išče? Saj je vendar tako najlepše, da nosiva samo v srcih lepo skrivnost, ki sva jo našla oba hkrati...«, si je želela Angelica in stopila na ozko stezo proti domu. Vedela je, da bi bil uničen njen mir, ko bi se kateri izmed njiju dotaknil te skrivnosti z besedo.

Že je dospela do hiše. Še enkrat se ozre proti smeri, odkoder je prihajal zgublajoči se glas veselih fantov in deklet in skoraj žal ji je bilo, da ni med njimi. Tedaj je stopil Marijan, ki je hodil ves čas za njo, izza cvetočega jasmína, ki je rasel ob poti in ga zakrival njenim

očem ter zaprosil: »Angelica, zakaj bežiš pred menoj? Jaz pa sem tako srečen, da sem Te našel...«

Tudi Angelica je bila srečna, da ga je našla, le sklenila je, da mu tega nikoli ne izda, ker on je gospod, ona pa uboga deklica, hči skromnega bajtarja in mora za vsako ceno skriti svoja čuvstva. Zato je storila, kakor da ji ni ljubo, da je hodil za njo in ga prosila, naj tega ne stori več.

(Dalje sledi.)

Stanovska družba.

(Dalje.)

Liberalistično kapitalistični tip državne ureditve je v zatonu in ne kaže o njem podrobno razpravljati. Nekoliko bolj bi utegnile zanimati tiste državne in družabne tvorbe, ki se proglašajo kot stanovske ter v duhu stanovstva spočete. Sicer je resnično, da ni mogoče razbrati, kje se bo razvoj teh držav (fašistične Italije, narodnosocialistične Nemčije, državnokapitalistične Rooseveltove Amerike itd.) nehaj; malo verjetno pa je na drugi strani, da bi mogle te države iz sedanje izrazito vsedržavne osnove zdrkniti v bistveno drugačne smeri.

Fašistična Italija! — Po milosti oblastnikov, to je na umeten način, so bile poklicane v življenje razne stanovske organizacije. V resnici je vloga teh organizacij ter njih najvišje stopnje, to je narodnega korporacijskega sveta, ki je bil slovesno otvorjen 21. aprila leta 1930. in ki šteje 150 članov, nadvse klaverna. Brez ozira na to, da ima ta svet samo nasvetovalno in smerodajno pravico, je smešnost položaja, v katerem se nahaja, razvidna zlasti ob nekaterih določbah. Tako je na primer merodajen v vseh spornih vprašanjih med delojemalci in delodajalci v zadnji pritožbeni stopnji takozvani korporacijski (stanovski) minister, ki bo seveda razsojal vedno in izključno v smislu režimskih, to je fašističnih interesov. Tudi se predsednik tega narodnega stanovskega sveta ne voli po 150 stanovskih predstavnikih, ampak je sam ministrski predsednik, v tem slučaju Mussolini, predsednik narodnega stanovskega sveta, korporacijski minister pa njegov namestnik. Vsedržavno težnjo, ki ji navidez zgolj zunanja stanovska ureditev služi kot dobro pretehtana krinka, zalotimo lahko pri nekaterih drugih samovoljnostih. Tako na primer sme država, oziroma njen vidni predstavnik fašistični korporacijski minister, vsak trenutek in po mili volji preklicati priznanje gotovim stanovskim organizacijam (sindikatom) brez navedbe razloga in brez vsakršne utemeljitve; čisto enostavno lahko ukinja njihove sklepe, ako se mu dozdeva, da niso v skladu z obstoječimi državnimi t. j. režimsko-fašističnimi smernicami. Objektivno sodeč o vsem tem, kar se dogaja in kar dejanski brez krinke predstavlja sedanja takozvana »stanovska« italijanska država, je treba pibiti, da je ta organizacija države še daleč od tega, kar imamo v mislih, ko govorimo o stanovski državi in sploh družbi in posebej še v duhu krščanskih načel. **Temeljno načelo stanovsko urejene družbe je, da poedini stanovi sami od sebe po svojem naravnem delokrogu ter iz prirojene avtonomne sile delujejo in odločajo o svojih zadevah in to ne kot brez-**

odporno orodje državnega oblastva, ampak iz načel samoupravnega samovladstva.

V narodno socialistični Nemčiji so stvari še bolj zamotane, ker ni jasnih smernic in ker ni sploh pričetka v gradnji stanovske države. So znamenja, ki pravijo, da gre za neko fašistični miselnosti sorodno smer. Hitler v svoji znani knjigi »Moja borba« napoveduje neke stanovsko gospodarske ustanove, katerih organizacija in oblika še ni izdelana. Mogoče pa ima prav tista narodno-socialistična struja v Nemčiji, ki pravi, da je bolje ničesar pričenjati, kakor pa da bi se delal poizkus takšnega skrupuala, kakor je na primer italijansko fašistična »stanovska« država.

Valovi so zapluskali malodane povsod, kjer je liberalistično kapitalistični sestav silil in pognal ljudi v eksperimente. Natezanje vsega narodnega in stanovskega življenja na vsedravnih osnovah predstavljajo tudi načrti predsednika Zedinjenih držav ameriških Franklina Roosevelta. Nekoliko drugačen je način in metode. V bistvu pa je isto vse, kar goni jermenje rusko-boljševiških, italijansko-fašističnih in hitlersko-nemških koles. Pojmi: italijanski fašizem, Hitlerjev nacionalizem, Rooseveltov državni kapitalizem, ruski stalinizem itd. so iz tega osnovnega vidika državnih funkcij in vsedravnega gona izenačeni. — dr. Fr. V.

(Dalje sledi.)

To je pričetek novega gibanja!

Med božičnimi prazniki, 28. in 29. decembra je bil v Mariboru dvodnevni tečaj za duhovnike, ki bodo vodili fante Katoliške akcije. V lepem številu, 51 jih je bilo, so prihiteli v Maribor duhovniki iz vseh delov naše lavantinske škofije. Na tečaju so predavali o važnosti sodelovanja fantov pri Katoliški akciji in celotni zamisli fantovskega gibanja sledeči: Dr. Jeraj, dr. Aleksič, Jerebič, prof. Prijatelj, dr. Vatovec, dr. Meško, Košiček, dr. Trstenjak, spiritual Karo in tajnik K. A. Kolenc. Prezviseeni nadpastir dr. I. J. Tomažič je pri uvodni cerkveni pobožnosti v semeniški kapeli v jasno zasnovanem govoru pokazal pot duhovnikom in fantom, po kateri naj gredo kot nosilci velike ideje Katoliške akcije. Prepričani smo lahko, da pomenja ta tečaj začetek novega katoliškega fantovskega gibanja v naši škofiji. Dal Bog, da bi to gibanje v lepem sodelovanju duhovnikov in fantov rodilo sadove! — dr. M.

Bog hoče!

»Bog hoče!« S tem klicem so šli kristjani v boj proti Saracenom, da otmejo kraje, po katerih je hodil Odrešenik, iz rok nevernikov. Križ so si pripeli na desno ramo v znamenje, da gredo v sveti boj. Velike so bile žrtve teh križarjev, dolga pot, kužne bolezni, toda še večja je bila vnema kristjanov. »Bog hoče!« Ta klic je vnmel plemenitaše in preproste ljudi, da so zapustili dom in šli z orožjem v roki na dolgo, nevarno pot — v sveto deželo.

Bog hoče! To je klic novodobnih križarjev — mladine, katera se zbira v okvirju Katoliške akcije — v fantovskih odsekih. Vrhovni krmar Cerkve Pij XI. je pozval vse ljudi — lajike v prvi vrsti — da sodelujejo v K. A. in poneso z besedo in zgledom Boga zopet v javno življenje. Klicu Petrovega naslednika se je odzval ves katoliški svet. Ta svetovni katoliški pokret je zajel predvsem mladino v vseh državah. Slovenska mladina — fantje še posebno — ne sme zaostati. Vso energijo mladih, še neizrabljenih sil, vse znanje in ljubezen posvetimo katoliški stvari.

Bog hoče, da gremo v sveti boj! Vse dobrine, ki jih imamo: zdravje, znanje, moč, idealizem itd. postavimo v Njegovo službo. Bog hoče, da se dvignemo iz duhovnega mrtvila. Duhovna obnova poedinca je predpogoj za obnovo človeške družbe. Nemogoča pa je duhovna preroditev brez nadnaravnih sredstev. Vpliv družbe, ki tiči do vratu v sponah predsodkov in napačnega pojmovanja katolicizma, v sponah materializma, je tako močan, da zaduši vsak poskus, dvigniti se kvišku. Sami ne moremo, toda milost božja je, ki nam pomaga, da se dvignemo od zemlje — od tvari k Bogu. V žaru evharističnega sonca bomo postavili sebi in svojemu duhovnemu življenju trdne temelje. V združenju s Kristusom pri obhajilni mizi, bomo dozoreli v odločne in značajne katoličane, borce za svobodo in pravice katoliške Cerkve. Pokažimo doraščajočemu mlademu rodu pot k tabernaklju, k obhajilni mizi; vzbudimo v mladih srcih ljubezen do evharističnega Boga! Ob pogostem združevanju s Kristusom bo naš mladi rod dozorel v granitne značaje, ki bodo junaško stali v prvih bojnih vrstah, imeli bomo, če bo trebalo, tudi mučenike za sveto stvar.

Bog hoče, da delamo apostolsko. Širimo naj in povsod uveljavljamo njegovo zapoved in postavo. Vse, ki so se oddaljili od Njega, bodisi po svoji ali krivdi drugih, naj zopet pomagamo spraviti nazaj k Njemu. Odlična in častna naloga! Beseda in zgled naj služi temu namenu. Obširno polje dela se nam tu odpira. Bistvo K. A. je apostolsko delo, širiti v javnem in zasebnem življenju božjo idejo, duše soljudi zopet navezati na Kristusa. Vse drugo mora biti podrejeno.

Bog hoče, da postane mladina kvas za duhovno obnovo. S svojo osebnostjo, s svojim znanjem, z energijo, ki je lastna mladi duši, in s pomočjo milosti božje, ki nam doteka v obilni meri iz Evharistije, smo dolžni prekvasiti doma in v svoji okolici vse, ki pridejo z nami v dotiko s pristnim katoliškim duhom in s pravilnim pojmovanjem življenja. Duh mlačnosti, neiskrenosti, nedoslednosti in polovičarstva, duh upornosti in novodobnega paganizma mora pod vplivom mlade generacije izginiti.

Bog hoče! Pokorno se odzovimo božjemu klicu! Z novim letom pojdimo na novo delo, z veseljem in navdušenjem, ki naj bo brez primere.

M. Geratič.

»Prosimo Boga, da nam dá čim čvrstejše in sigurnejše spoznanje večnih resnic. Pohlep, sebičnost in težnja za bogastvom ne morejo prinesiti prave in končne sreče niti poedincu niti drugim.« (Iz novoletnega proglasa predsednika Združenih držav ameriških Franklina Roosevelta.)

Naša igra.

(Konec.)

Vsi ti nasveti in misli, ki jih je prinašal »Naš Dom« skozi dve leti se tičejo bolj igre in odra v splošnem. Nakazujejo pa že nekatere osnove, na katerih temelji naša, prava ljudska igra.

1. Igra vzgaja, dviga, plemeniti. Ne vsaka igra, temveč le življenjsko polna in pomembna, v ideji in obliki dobra in lepa. Če ima odersko delo moč človeško dušo prebuditi in jo napotiti na lepšo pot, potem mora to storiti najprej v igralcih samih, ki morajo vendar igro najboljše doumeti. V tem je razloček med nami in drugimi, ki tudi trdijo, da igra človeka preustvarja v boljšega: najprej mora oživiti notranjost igralca, potem bo šele vplivala tudi na gledavca.

2. Nam igra ni cilj, ni pa tudi sredstvo za pridobivanje gmotnih sredstev in ne sme biti samo trenutno zabavilo in šala. Zato čistimo svoj repertoar. Mi nočemo delati zastoj: vsaka igra vzame mnogo truda, a obrodi le malokateri sad, ki ga hočemo imeti. Zato bomo manj igrali in to le izbrana dela.

3. Občestvenost mora biti glavni znak naše igre. Dajemo le dela, s katerega vsebino čutimo, smo zvezani ali prizadeti vsi: igralci in gledavci. Truditi se moramo za občestvenost, t. j. organično zvezo med igro in igralci, gledavci in igro in med igralci in gledavci. V tem bo uspeh.

To troje: dobri igralci, pravilna podrejenost igre višjim ciljem, občestvenost igre, igralcev in gledavcev s potrebno životvorno silo vseh treh, je osnova naši igri, ki ni diletantska, ampak ljudska.

Na podobnih idejah je zraslo odersko gibanje, ki je šlo preko Francije in Nemčije in se ustavilo tudi drugod. Zraslo je iz sodobnosti, socialne in duhovne stiske in iz hotenja po rešitvi in sprostitvi. Osnovale so se posebne igralske družine, ki potujejo iz kraja v kraj in prirejajo igre: »da ljudi za nekaj ur oproste dnevnih skrbi in jih dvignejo v veselje božjih otrok...«

Pri nas imamo že tudi te smeri in deloma uspehe. Zato: tudi mi pojdimo po tej poti!

Davorin Petančič.

Slovenski mladini za novo leto!

Leta so presledki, so stopnice, po katerih se vzpenjamo življenjski popotniki. Na vsaki stopnici se oddahnemo ter se ozremo nazaj, da pregledamo, koliko smo prehodili, pregledamo pa tudi, kakšno korist, kakšen uspeh smo dosegli na prehojeni življenjski poti. Slovenska mladina! Zopet smo v Novem letu. Prehodili smo zopet stopnico v

življenju. V današnjih obupnih časih, ko predvsem in najbolj trpi naš kmet in seveda tudi kmečka mladina, ko se moramo z vsemi močmi boriti za skromno življenje in za obstoj, je ta borba na življenskih stezah ves naš narod tako zaposlila, da skoraj nima niti časa misliti na kaj drugega; vendar pa je dolžnost vsakega človeka, predvsem pa mladine, da posveti vsaj nekaj časa razširitvi svojega duševnega obzorja in delu za obče koristi.

Kakšno pa naj bi bilo to naše delo? Mnogo se danes govori in piše o Katoliški akciji. Vsi vemo, da je namen Katoliške akcije: vse ljudi preroditi in prepojit s pravo katoliško in versko mislijo, da bodo postali vsi ljudje res pravi, praktični katoličani. In kdo naj vrši to delo, kdo je poklican za to moderno apostolstvo, ako ne mladina? Ravno mladina, ki je borbeni, ki ima moč in zanos, je poklicana, da s svojim apostolskim delom prekvasi naš narod, da bo postal narod praktičnih, odločnih in zavednih katoličanov, ki bodo odločni in samozavestni, ki se ne bodo sramovali v javnosti pokazati svojega prepričanja. Zato pa: fantje in dekleta! Sedaj, ko smo v Novem letu, ozrimo se nazaj na prehojeno pot, in če bomo videli, da je kaj pomanjkljivega, skušajmo popraviti. Raznesimo in razširimo katoliško misel v sleherni slovenski dom. Tako bomo Katoliško akcijo res praktično in dosledno izvedli.

Pustimo ponočevanje, pretepanje in druge nepotrebne, pogubne razvade, ker za to v današnjih težkih, resnih časih ni časa pri naši mladini. Tudi notranjega zadovoljstva ne čutimo po takšnih pogubnih razvadah, medtem, ko nas bo delo za vero, za narod in njega boljšo bodočnost notranje razveselilo in zadovoljilo.

Novo leto, novo delo. Fantje in dekleta! Žetev je velika, delavec pa malo. Napnimo svoje mlade moči, ki nam jih ne manjka in krepko na delo za vero, za boljšo, srečnejšo bodočnost slovenskega naroda.

To vam kličejo ob Novem letu fantje iz zadružne šole v Ljubljani, obenem želijo srečno in blagoslovljeno Novo leto!

»Našemu Domu«, glasilu katoliške slovenske mladine, pa želimo veliko prospeha v Novem letu. Postane naj učitelj in voditelj naše mladine. V sleherni slovenski domovanje naj si poišče pot, da bo res dom nas vseh, žarišče in ognjišče naše. Vzgoji naj nam nov rod borcev za vero in svobodo.

Joško Šketa iz Jarenine pri Mariboru; Janez Štiban iz Visokega nad Kranjem; Ivan Svetina iz Bleda; Joško Zabukovec iz Turjaka; Anton Povšnar iz Kokre nad Kranjem; Stanko Skvarča od Št. Jošta pri Vrhniku; Ivan Oražem iz Mengša; Pavel Kraiger, Šteban pri Globasnici, Koroško; Franc Rančigaj iz Šemnika pri Zagorju ob Savi; Rafael Vršnik iz Solčave; Viljem Kopač, Žiri; Stanko Susič, Hudajama pri Laškem; Franc Steblovnik, Rečica ob Paki; Ivan Mihevc, Zagorje ob Savi; Joško Rome, Stara vas pri Grosuplju; Ivan Čeplak, Kropa pri Gornjem gradu; Jože Rangus, Šmarjeta na Dolenjskem; Joško Žizek, Gornja Bistrica, Slov. Krajina; Ivan Pintarič, Sv. Jurij na Bregu (Medjimurje); Franc Prešeren, Smolenja vas (Novo mesto).

Zbirajte prispevke za praporje! Naj ne bo fantovske skupine Katoliške akcije, ki bi ne imela svojega praporja. Stane od 400 dinarjev

Gibanje in duh mladine gre preko naše zemlje... In v Doberni naj bi bili ob strani? V nedeljo, dne 10. decembra lanskega leta nas je obiskal podpredsednik vodstva fantovske Kat. akcije dr. Fran Vatovec in nas v svojih izvajanjih navdušil za misel Katoliške akcije in njenega mladinskega pokreta. Okoli 40 se nas je zbralo, ki smo se takoj odločili, da vstopimo v vrste te odlične mladinske fronte in pod njene prapore. Na pobudo našega duhovnega očeta, župnika Francja Urleba, smo si izbrali pripravljalni odbor, ki bo izvršil med dobernskimi fanti agitacijo za zbor dobernskega fantovskega odseka Katoliške akcije. — Tudi na »Naš Dom« smo se naročili in željno pričakujemo prve številke v Novem letu. — Lojze.

V vojniški kaplaniji smo se zbrali fantje iz novocerkovske dekanije, da se udeležimo enodnevnega tečaja, ki ga je priredilo mariborsko vodstvo fantovske Katol. akcije. Tečaj je otvoril za vse dobro vneti vojniški župnik Anton Lassbacher, vodil ga je pa novocerkovski dekan in iskreni mladino ljub kanonik Pavel Žagar. Vodstveni podpredsednik dr. Fran Vatovec je v svojih dveh urnih izvajanjih predložil program Katoliške akcije s posebnim ozirom na letošnji delovni program fantovske Katoliške akcije in priključil svojim izvajanjem še nekaj misli o velikem socialnem delu katoliške Cerkve na Slovenskem. Br. Franjo Dujec pa nam je podal nekaj vodilnih smernic glede poslovanja. Tečaj je popolnoma uspel. Zaključil ga je g. dekan Žagar z željo, da bi misel Katoliške akcije čim močnejše prodrla v mladino naše dekanije. V dekanijskem vodstvu so: kanonik in dekan Pavel Žagar, duhovni vodja; kaplan F. Lasbacher, njegov namestnik; Ivan Gorišek, predsednik; Karel Kos, predsednikov namestnik; Vinko Jurčak, tajnik; Franc Klinec, blagajnik. V širšem dekanijskem vodstvu so: Karel Kos kot zastopnik fantov vojniške župnije; Stefan Dolar, zastopnik novocerkovske župnije; Jakob Kugler, zastopnik šmartinske župnije v Rožni dolini; Pavel Petek pa frankolovske župnije. — Novo dekanijsko vodstvo si je nadelo nalogo, da čimprej ponese misel Kat. akcije tudi med mladino iz ostalih župnij naše dekanije. — Ivan.

Zbira in vzgaja se cvet... Dne 2. januarja se je pričel v Mariboru trolejnski tečaj Katoliške akcije, namenjen zlasti izbranim mladim fantom. Trajal bo do 22. januarja. Na sporedu so zanimiva in aktualna predavanja odličnih katoliških javnih delavcev o Katoliški akciji in drugih sodobnih katoliških pojavih, ki jih mora katoliška mladina poznati.

Gibanje katoliške mladine. Kakor zavalovi mirna vodna gladina, če vrže vanjo kamen, tako je zavalovalo med med štajersko mladino. Prav kmalu potem, ko je prevzvišeni nadpastir odobril pravila fantovske Katoliške akcije je gibanje katoliške mladine dobilo konkretne oblike. Ideja se je pričela uresničevati. Prve smernice in navodila so dobili vodilni fantje na vodstvenem tečaju v Mariboru dne 24. septembra. Nad 30 župnij je bilo zastopanih. Kaj kmalu so se pojavljale nave fantovske akcijske skupine K. A. Škofijsko vodstvo je v svrhu uspešnejšega razvoja nove mladinske fronte pričelo prirejati dekanijske tečaje. Zelo lepo so uspeli ti tečaji. Dosedaj so bili tečaji: dne 5. novembra 1933 v Slovenjgradcu; zastopane so bile župnije: Stari trg, Podgorje in Šmartno; dne 12. novembra je bil tečaj pri Sv. Križu pri Rog. Slatini; zastopane so bile župnije: Sv. Križ, Kostrivnica in Sv. Florijan. Na dekanijskem tečaju v Ljutomeru dne 19. novembra so bili fantje iz Ljutomera, Gornje Radgone, Male Nedelje, Sv. Tomaža in Sv. Jurija ob Ščavnici. Zelo lep je bil dekanijski tečaj v Šmarju 26. novembra, kjer je bilo 85 fantov iz župnij: Šmarje, Sv. Ema, Sladka gora, Ponikva, Sv. Vid pri Grobelnem in Slivnica pri Celju. Okrožni tečaj v Mariboru dne 3. decembra je zbral zastopnike iz 15 župnij: Maribor, stolna župnija, Kamnica, Sv. Peter, Sv. Jakob, Gornja in Spodnja Sv. Kungota, Ruše, Sv. Lovrenc na Pohorju, Hoče, Makole, Laporje, Studenice, Poljčane, Jarenina in Črešnjevce. Isti dan je bil dekanijski tečaj v Ptuj. Prišli so fantje iz Sv. Petra in Pavla v Ptuj, Sv. Lovrenca v Slov. goricah, Sv. Marka, Sv. Marjete, Hajdine in Vurberga. Na tečaju pri Sv. Benediktu so bile zastopane župnije: Sv. Benedikt, Sv. Ana, Sv. Trojica, Marija Snežna, Sv. Lenart, Sv. Anton, Negova,

Ravnatelj mariborskega bogoslovja in stolni kakonik dr. Fr. Cukala — duhovni vodja fantovske Katoliške akcije.

Sv. Rupert in Sv. Jurij. Na tečaju v Vojniku dne 17. decembra pa so bili fantje iz Vojnika, Šmartnega, Nove cerkve in Frankolovega. — Na osmih dekanjskih tečajih je bilo zastopanih 53 župnij. Tečajnikov nad 400. V vseh gori navedenih dekanijah so že postavljena dekanjska vodstva. Deluje v kratki dobi od septembra naprej že nad 35 skupin. — Naša armada se vedno veča. Fantje, cvet naših fará, se zbirajo. Pripravljajo sebi, Cerkvi in domovini lepše dneve. Fantje, borci, pozdravljeni!

Maribor. Pet dekanij je združenih v Slomšekovem fantovskem okrožnem vodstvu v Mariboru; Maribor desni in levi breg, Dravsko polje, Jarenina in Slov. Bistrica. Dne 3. dec. so se zbrali zastopniki iz 15 župnij navedenih dekanij v Mariboru na tečaju. Vseh udeležencev je bilo nad 30. Tečaj je vodil predsednik okrožja br. Brumen; tajnik M. Geratič pa je očrtal prosvetne in idejne smernice fantovske Katoliške akcije. Izvolilo se je okrožno vodstvo, katerega tvorijo: A. Brumen, predsednik; Arih Andrej, podpredsednik; Mirko Geratič, tajnik; Franjo Keberič in Rudi Škamlec, odbornika. V

okrožnem vodstvu je že 13 skupin fantovske Katoliške akcije.

Od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Mladina Slovenskih goric še je ohranila duha, ki je preveval mladino pred 30 leti, v času znamenitega mladinskega gibanja, ki ima začetek v Slovenskih goricah in ki je zapustil trajne posledice v verskem in narodnem pogledu širom slovenske Štajerske. Okrog 50 fantov iz vseh župnij v dekaniji je prišlo na tečaj. Tečaj je otvoril in zaključil neumorno delavni dekan in duh. svetnik. Gomilšek. Predavala sta profesor Franjo Sekolec in Mirko Geratič. Izvolilo se je dekanjsko vodstvo: dek. duh. vodja dekan Gomilšek; predsednik Zemljič Franjo; tajnik Kurbus Franc; blagajnik Mirko Hacl. V dekaniji št. Lenart že deluje sedem fantovskih akcijskih skupin.

Za ptujsko dekanijo se je vršil dekanjski tečaj dne 3. decembra. Tečaja se je udeležilo 32 udeležencev iz župnij Ptuj, Sv. Lovrenc v Slov. goricah, Sv. Marjeta, Sv. Marko, Hajdina in Vurberg. Predavala sta dr. Josip Jeraj o idejnih smernicah fantovskih skupin K. A. in o prosvetnem programu, profesor Franjo Sekolec o ustroju nove fantovske akcijske mladinske fronte: Dekanjsko vodstvo tvorijo: Kaplan Močilnik kot zastopnik g. dekana prošta dr. Žagarja; pp. Avguštin in Mirko ter organist Petek F. — Tečaju je nekaj časa prisostvoval tudi ptujski prošt dr. Žagar.

V Celju so v četrtek, dne 4. januarja 1934 80 fantom iz Savinjske doline govorili o smereh in ciljeh Katoliške akcije bog. prof. dr. Jeraj, urednik dr. Fr. Vatovec in prof. Franjo Sekolec. — Ob enem se je izbralo vodstvo fantovske akcijske sredine za Celje: prvi kaplan celjski I. Granfola, duhovni vodja; v vodstvu so še: Martin Rebov, Joško Resnik in Martin Mulej. Celjski fantje, na plan!

Slivniški fantje iz Slivnice pri Celju smo tudi v gibanju slovenske katoliške mladine. Na Štefanovo smo prišli skupaj ter se izjavili pred svojim duhovnim očetom, župnikom Jakobom Rabuza, da hočemo delovati v smislu smernic Katoliške akcije. Po uvodnih izvajanjih župnika J. Rabuze in pozdravnem govoru gimnazijca I. Krajncu smo postavili na čelo tukajšnje fantovske akcijske skupine vodstvo. Župnik J. Rabuza je duhovni vodja, razen tega so še v vodstvu Edvard Voga kot predsednik,

Stanko Kurnik, njegov namestnik; Anton Gobec, tajnik; Albert Gajšek, blagajnik. — Edi Voga.

Valu Katoliške akcije, ki gre preko vse Evrope, smo se pridružili tudi Trojčani ter se dne 24. decembra združili v fantovski akcijski skupini K. A. Da bo mo lahko uresničevali program K. A.,

jamčijo resni katoliški akcionari, ki so v našem vodstvu: Ernest Majhenič, predsednik; Franc Družovec, njegov namestnik; tajniške posle je prevzel Henrik Šuta; blagajno smo izročili vrlému agitatorju in zaupniku »Našega Doma« Janezu Minihu. Duhovni vodja je pater Ljudevit Dovč. —ik, Sv. Trojica v Slovenskih goricah.

UM SI BISTRIMO, SRCE ŽLAHTNIMO

V veliki zbirki Jugoslovanske knjižarne so izšli »Lovčevi zapiski« I. del. od znamenitega ruskega pisatelja Turgenjeva. Prevod so oskrbeli iz ruščine Bogomil Vdovič, Marija Kmetova in Janez Rožencvet. Tisk je izvršila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Preprosto in prikupljivo se bere vse to, kar nam podaja Turgenjev v tem znanem svojem spisu. Vezana knjiga stane 55 Din, broširana 45. Fantje in dekleta: Berimol!

Naši odri so dozdej pogrešali dobrih, iz katoliškega duha vzraslih iger. Lanske »Ljudske igre« Misijonske tiskarne v Grobljah so hotele temu odпомoči. Zadele so pravo smer. Po številnih odrih je že šel »Slehnernik«, so šli »Trije kralji« in »Beneški trojčki«. Delo nadaljuje letos »Založba ljudskih iger«, ki se je osnovala v Kranju pri Tiskovnem društvu r. z. z o. z. Ta založba je svoje delovanje trdno organizirala in uvedla za svoja izdanja letno naročnino. Za letno naročnino Din 60.— dobi vsak naročnik mesečnik »Ljudski oder« in štiri knjige (»Za pravi ljudski oder« in

igre: »Slovenski pasijon«, »Igro o izgubljenem sinu«, »Dvoje ljudskih iger« — Theophilus, Anima —). Naj ga ne bo katoliškega odra, ki se ne bi naročil na ta izdanja. Založba bo namreč mogla pričeti s svojim delom samo takrat, če se ji bo priglasilo zadosti naročnikov. Pišite še danes dopisnico na naslov: Tiskovno društvo r. z. z o. z. v Kranju.

Brazda, Pod tem naslovom je pričel v Ljubljani izhajati list, ki je glasilo absolventov kmetijskih šol. Obravnava vsa kmetijski stan zadevajoča vprašanja in se že prva številka odlikuje po bogati in pestri vsebini. Kmetijski mladini list toplo priporočamo.

»V mlade zarje« je knjižica, potrebna vsem, ki jim srečna usoda našega rodu ni deveta briga, zakaj jasno kaže pot, po kateri bo moral iti naš narod, če bo hotel doživeti lepšo bodočnost. Je v tej knjižici jasna in iskrena izpoved mladega akademičnega katoliškega rodu. Knjižico najtopleje priporočamo. Dobi se pri Jug. kat. akad. društvu »Zarja«, Ljubljana, Miklošičeva 5.

PO DUHU BRATJE VSEPOVSOD

Iz Korotana zvesti bratje zajemajo krepko duhovne moči za svoj obstanek in napredek iz toplih vrlcev katoliške prosvete. Z veseljem povzamemo iz njihovih listov, s koliko živahnostjo in domoljubnim zanosom delujejo in se izobražujejo v svojih katoliških izobraževalnih in prosvetnih društvih. Tako je žvabeško izobraževalno društvo s popolnim uspehom priredilo pretresljivo igro »Mati in gruda«. — V Št. Jakobu v Rožu so dekleta imela šesttedenski tečaj. — V Hodišah so priredili lepo in poučno igro »Begunka« in »Goslarica

naše ljube Gospe«, izobraževalno društvo v Dobrli vesi pa igro »Pri kapelici«, ki je tudi pri nas zelo priljubljena. Itd. — Na čelu vsega tega vztrajnega dela pa stoji bratska mladina, ki ji izročamo tople, bratske pozdrave.

Na filipinskem otočju bo v Manilli velik kongres katoliške mladine za udeležence iz vsega filipinskega otočja. Glavna razprava na kongresu bo o tem, kako najuspešneje prodreti v mladinske vrste ter jih osvojiti za vzvišene cilje Katoliške akcije. Filipini so tem važnejšega značaja, ker pripada od 12 mi-

lijonov prebivalstva 10 milijonov katolicizmu in ker so prva pokatoličanjena zemlja na daljnem vzhodu.

To je osvajanje. Zveza angleških katoliških mladinskih društev se je obrnila na svoje članstvo s pozivom, naj vsak član v teku treh mesecev pridobi za društvo dva nova člana. Kaj se je zgodilo? Niti mesec dni ni minilo in število v zvezi včlanjenega članstva se je potrojilo!

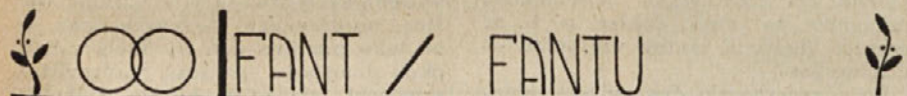
Poljska katoliška mladina je sijajno organizirana. Zveza poljske katoliške mladine šteje 75.000 članov. Število članov je od leta 1932. sem naraslo za 48.000. Zveza poljske katoliške mladine je strogo izven vsake politike in deluje v najdoslednejšem duhu Katoliške akcije.

Za svobodo domovine. Ob priliki praznovanja češkoslovaškega zedinjenja je predsedništvo češkoslovaškega Orla izdalo vsem društvom posebno okrožnico, v kateri je podrobno ugotavljalo vse zasluge, ki so si jih češkoslovaški Orli stekli za osvobojenje in zedinjenje svojega naroda.

Japonska katoliška mladina, zlasti dijaška, je pričela z uredničenjem lajskega apostolata. Način njenega delovanja je posnet po angleškem vzoru, kjer se duhovna obnova propagira jav-

no po ulicah in trgih. V Londonu na primer se povzpne na primeren prostor mlad človek in začne okoli njega zbirajočim se ljudem govoriti v duhu katoliškega apostolata. Ta način propagande se je na Angleškem, kjer so ljudje zelo strpni, izdatno posrečil. Tudi na Japonskem se snuje sedaj društvo, ki mu je glavni smisel propaganda katoliške misli po ulicah, trgih in dvoranh. Katoliško dijaštvo je pod vodstvom svojih škofov. Ti goreči dijakci se bodo za to pripravljali na posebnih tečajih, ki jih bodo vodili vseučilišni profesorji.

Gibanje nemške katoliške mladine gre navzlic Hitlerjevim trenutnim pritiskom svojo pot. Več nego vse govore številke zadnjega časa. V zvezi nemške katol. mladine je včlanjenih 1.488.000 fantov, zveza nemških pomočnikov šteje 84.000, Zveza katoliške trgovske mladine 12.000. Zveza bavarske kmetijske mladine 24.000, Zveza mladih učiteljev 3000, katoliška dijaška mladina takozvana »Mlada Nemčija« 12.300. Takozvani »Quikborn« 6000, takozvani Katholischer Jungmännererband (Zveza katoliških mladeničev) 382.500. V gibanju nemške katoliške mladine, ki jo usmerja Katoliška akcija, je preko dva milijona mladih zavednih fantov.

V novo življenje!

Ves pomlajen, kakor v novem svatovskem oblačilu, kakor ženin stopa letos »Naš Dom« pred nas katoliško mladino, ter nam obeta biti v bodočem letu še poseben prijatelj. Hoče nam biti vzgojitelj, podoben najboljšemu vzgojitelju. Slovenska katoliška mladina! Kaj si ob novem letu želimo? Želimo si, da bi bili srečni in da bi bila naša pota in dejanja blagoslovljena. Želimo si božjega blagoslova; da ga bomo vredni prejeti v obilni meri, se moramo zanj pripraviti, preroditi se moramo. Namen imam, dragi fantje, podati vsak mesec življenski zgled. Takoj ob Novem letu začnem s sv. Pavlom Spreobrnjencem, katerega spomin obhajamo 25. januarja. Sv. Pavel, pred spreobrnjenjem Savel, je bil sin strogo vernih judovskih staršev. Mladenč se je v farijejski šoli še bolj navdušil za judov-

stvo. Bistroumni Savel je kmalu spoznal, da je krščanstvo največja nevarnost za njegovo judovsko vero. Zato se je koj pridružil preganjalcem kristjanov. Navzoč je bil pri kamenjanju sv. Štefana; kamenjalcem je celo čuval obleko, sam še radi svoje mladosti ni smel lučati kamenja. Kmalu je tudi Savel smel preganjati kristjane. Po Jeruzalemu jih je lovil in zvezane tiral pred judovske oblastnike. Njegova slepa gorečnost ga je silila, da je odjezdil za istim opravkom v mesto Damask. Vemo, kaj se je pred mestom zgodilo. Pavlovo spreobrnjenje je bilo popolno. Nihče ni o verskih resnjah tako lepo, globoko in goreče pisal in propovedoval kakor sv. Pavel. Bil je največji spreobračevalec sveta v dejanju, v molitvi in v pisanju. »Dober boj sem bojeval, tek dokončal, vero ohranil, zato pa mi je pripravljena krona večnega življenja.« Sam tako piše. Fantje! Iz tega lahko

Udeleženci zadnjega prosvetnega tečaja bivše mariborske Prosvetne zveze, ki je trajal tri tedne, z vodstvom tečaja v sredini.

posnamemo program za svoje delo v bodočnosti. Bodimo fantje molitve in dela, prenovimo same sebe, bodimo drugim učitelji, zgled pobožnosti, usmiljenja, pokornosti, gorečnosti in vztrajnosti. Bodimo tudi apostoli pisane besede, kamor ne more priti naša živa beseda. Bodimo pa tudi pripravljeni prevzeti žrtve nase zaradi Gospodovega imena. — L. Vostner.

Priključimo se! »Naš Dom« čitam z veseljem, ko vidim, kako se priključujejo fantje iz posameznih fara valu Katoliške akcije. Obenem pa me prevzema žalost. Zakaj ne pokličemo tudi v naši fari v življenje fantovske akcijske družbe? Čas je, da se zavemo svojih nalog in da stopimo na branik naših svetinj. Fantje, na plan! — Martin Brumnik iz Libelič pri Dravogradu. (Urednikova pripomba: ne miruj, dokler se ti ne posreči libeliških fantov vzdramiti. — Pozdravljen!)

Po novocerkovski dekaniji sem potoval; videl v ravnini skrbno obdelana polja, po hribih prelepe gorice, in vrh hribov in gričev številne cerkve. Zanimalo pa me je, ko sem takole hodil po novocerkovski dekaniji, kako je z mladinskim gibanjem. Prvi so bili v mladinski fronti in se zbrali v fantovski akcijski skupini K. A. vojniški fantje. Njim so sledili dobernski in frankolovski. In novocerkovski? V šmartnem imajo fantje krasno uspevajočo fantovsko kongregacijo. In druge fare? Nova Cerkev, kjer je veliki Slomšek sejnal seme ljudske in katoliške prosvete? Priдруžite se fantje iz sončnih Črešnjic. In kaj stojite ob strani vitanjski fantje? In fantje od Sv. Jošta, na 1000 m visokem Kozjaku? V strnjene mladinske vrste za vzvišene ideale! — Jože P.

Fantje in dekleta! Zaupniki in agitatorji »Našega Doma«! Vse sile zastavimo za svoje glasilo. »Naš Dom« mora postati zunanje znamenje naše moči in mladinske sile! To je mnenje in volja

šentjakobskih fantov. Tudi drugod mislite na to! — Puskarb šentjakobski.

Vsi zavedni fantje gornjegrajski smo z veseljem prečitali sleherno vrstico »Našega Doma« v pretečenem letu. Še z večjim veseljem pa pozdravljamo in pričakujemo »Naš Dom« v novi obliki. Tudi mi se bomo v kratkem priključili fronti katoliške mladine. So sicer ovire. Toda kaj more biti ovira, ako je vztrajna volja mladih ljudi? Bog z nami! — France iz Šo...

Pozdravljeni! Pozdravljamo vas, mnogoštevilni prijatelji in prijateljice našega lista, tudi v Novem letu. Vsi nam bodite pozdravljeni, najsi prebivate po hribih in ravninah naše lepe slovenske zemlje. Bodite pozdravljeni, slovenski možje, ki s svojim umom in svojo žuljavo roko neutrudno skrbite za svoje družine, pozdravljene, slovenske žene, ki se tako marljivo dan za dnem sučete okoli domačega ognjišča, pozdravljeni, slovenski mladeniči, ki ste najboljša podpora in najlepši up svojih staršev; pozdravljene tudi slovenske mladenke, ki ste na svojo pridnostjo in nedolžno živahnostjo solnce slovenskih domov! Vsem prinašamo danes, ko prvičkrat vzhajamo v Novem letu, iskrene pozdrave! Vi ste naši, a mi smo Vaši prijatelji! Posebno pozornost hoče »Naš Dom« posvečati tudi v Novem letu naši slovenski mladini. Mladeniči naši, vi morate postati kakor bistri sokoli, ki se ne ustrašite sovražnika, ampak se ga upate tudi napasti in premagati. Nobeden sovražnik naše vere in našega naroda vas ne sme nadkriljevati, vi morate nad vsakim stati s svojim poštenim krščanskim življenjem! In ve mladenke, kakor rdeče vrtnice po vrtovih, tako živa mora biti vaša ljubezen do katoliške Cerkve in naroda. Da postanejo mladeniči in mladenke taki, kakor si jih želi naš narod za boljšo bodočnost, v to svrhu bo vedno delal »Naš Dom« kot zvest in neomahljiv spremljevalec

Poštna hranilnica, podružnica v Ljubljani.

Pobotnica

za znesek Din p

z besedo
dinarjev

vplačan na ček. račun štev.: **13577**

Ime lastnika čekovnega računa:

**„Naš dom”. Upravišтво
Maribor.**

Zaporedna štev. dnevnika:

Podpis pošt. uslužbenca.

Izpolni vplačnik.

S to položnico lahko vplača vsakdo na blagajni Poštne hranilnice ali nje podružnic, pa tudi na vsaki pošti v kraljevini Jugoslaviji neomejen znesek, ne da bi se moral legitimirati.

Položnico izpolni vplačnik sam z roko (samo s črnilom) ali s pisalnim strojem ali pa s tiskom. Pobotnico potrdi blagajna Poštne hranilnice ali pošta in jo vrne vplačniku. Položnico je treba datirati z dnem, ko se znesek vplača.

Pobotnica je dokaz, da se je izvršilo vplačilo v korist dotičnega čekovnega računa, kadar ima vplačilno številko, podpis pooblaščenega uslužbenca pošte ali Poštne hranilnice in pečat.

Nerazločno pisanih, raztrganih, zamazanih, popravljenih ali radiranih čekovnih položnic pošte ne smejo sprejemati.

slovenske mladine! — I. Kranjc, dijak, Maribor.

Kaj je novega na Pohorju? V prirodi ni izpremembe. Mogočne naše smreke in jelke še zelene, še si šepečejo svoje tajnostne pravljice. Pa tudi naša mladina je še neprestano zdrava, zavedna in do vzetna za vse dobro in koristno v svoj dušni in telesni blagor. Bog, dom in mati so nje prvi ideali, nje vzori in svetlinje, ki si jih ne pusti blatiti od nikogar. Sicer pa se je pri nas v času našega molka marsikaj spremenilo. Vesele se je umikalo žalosti. Lanskega leta smo v Ribnici na Pohorju izgubili priljubljenega č. g. župnika Andreja Fišerja. Dolgi 30 let je bil učenik, duhovni oče ter voditelj naših duš k Bogu. Naša župnija je vnovič oživila. Novi naš župnik, č. g. Alojzij Vrhnjak, se vzorno in neumorno trudi, da vcepi v srca svojih faranov duha pobožnosti, poštenosti ter lepega krščanskega življenja. Njegovo oko bedi posebno nad našo mladino. Letos meseca julija se je vršilo izredno slavlje. Mnogi mlaji in slavoloki so kli-

cali z nami pozdrav našemu novomašniku in rojaku č. g. Milanu Držečniku. Ne samo svojcem; vsej fari je pripravil slovenske, krščanske matere vrli sin mnogo časti. Žal, da niso koraki k materi vodili novomašnika kot nekdanj na njeno zlato, ljubezni polno materinsko srce, nego nju svidenje je bilo ob robu solzne gomile. Poročilo znanega dopisnika iz Pohorja v »Naš Dom« pa naj zaključi tudi vest, da je tudi njemu usoda pripravila med tem časom trpko bol ob grobu drage, nenadomestljive matere. — C. M.

»Um in pamet sta dar božji; dragocen dar, ki pa ni brez nevarnosti. Luč je, ki naj nas vodi v vseh dejanjih. To svetlobo in luč čuvati, je človeku najvišja dolžnost. Ako ugasne, potem smo se znašli v temini.« (španski modroslovec Jakob Balmes.)

Med nami so bili ljudje, ki so menili, da je katolicizem podlaga za razne struparske zadeve. Takim majhnežem v katoliški fronti ni prostoral

DEKLE DEKLETU

Pričnimo! Kar težko mi je pri srcu, ko v »Našem Domu« prebiramo poročila, ki govorijo o tem, s kolikim zanosom, samozvestjo in požrtvovalnostjo se je slovenska katoliška mladina vrgla v gibanje, ki hoče vsestranske obnove in preloma v navlakami preteklosti. Toplo smo dekleta pozdravila poziv in opozorilo Jožice iz Križevcev pri Ljutomeru. Trdno smo prepričane, da se bo

v Mariboru vodstvo dekliške Katoliške akcije čimprej sestalo, da izda razglas na lavantinska dekleta, da se priključijo valu Katoliške akcije. V tem slučaju hočemo pokazati, da niti najmanj ne zaostajamo in nočemo zaostajati za gorečnostjo in nesebičnostjo, s katero so fantje strnili svoje vrste. Bog in narod! — Pavla iz Griž.

TEM IN ONEM

Nov katoliški tednik je pričel izhajati na Sušaku po zaslugi vneta in gorečega vladike senjskega dr. Starčevića. List urejujejo sušaški duhovniki.

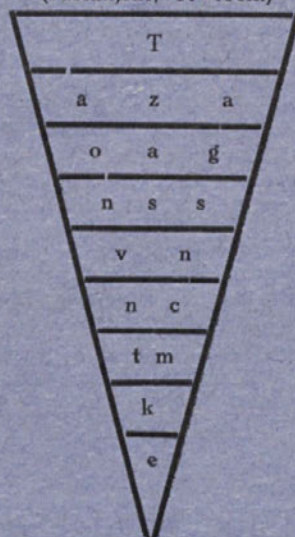
V naših katoliških akademskih društvi v Ljubljani je položaj razčiščen, potem ko so morali nepoklicani zapustiti katoliška akademična društva »Danico«, »Zarjo« in »Savico«, ki stojijo po izvršenem prečiščenju na neomajnem stališču priznavanja cerkvene avtoritete, cerkvenih nauk in zlasti papežev okrožnice »Quadragesimo anno«, ki mora biti pravemu katoličanu vodilo

pri presojanju vseh perečih duhovnih, нравnih, gospodarsko-socialnih in kulturnih vprašanj. Takozvani »krščansko-socialistični klub »Borba« je oblastno razpuščen. Vzroki niso znani.

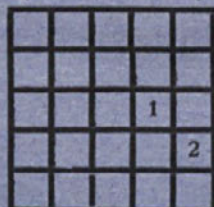
Framasonski katekizem je objavil frامason Ivan Aleksijevič pod zaščito velike frامasonske lože Jugoslavije. Iz katekizma je razpoznavno bistvo, svrhe, obrede, delovanje svobodnih zidarjev. V katekizmu stoji zapisano, da je treba paziti, da ne bi katekizem prišel v neprave roke.

1. Klícaj. (Melanjski; 10 točk.)

2. Magičen kvadrat. (Ml-an; 20 točk.)

a = 14, 18, 19, 21; b = 10; d = 7, 24;
g = 1; i = 20; j = 4; k = 6; m = 5,
8, 22; n = 2, 9; o = 12, 16, 23, 25;
r = 13; s = 15; t = 3; u = 17. Vstavi
v kvadrat števila 1—25 tako, da bo v
vodoravnih in navpičnih vrstah ter po
prekroščnicah vsota 65. Nato zamenjaj
števila s črkami, da dobiš pregovor.

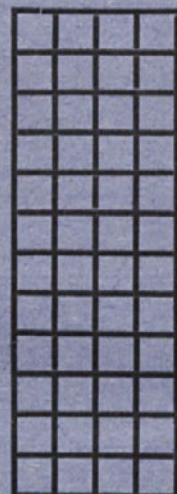
Uganke. (20 točk.)

- Štiri pod tri, nad tremi dve, nad dvema ena. Kaj je to?
- V čem sta si podobna dimnikar in svinjina?

3. Kmet ima travnik, ki ga je pokosil en kosec v treh urah. Koliko časa bi rabili trije kosci, da bi pokosili isti travnik?

Dva, ki bosta izžrebana, dobita primerno nagrado. Rešitev je poslati do 1. februarja.

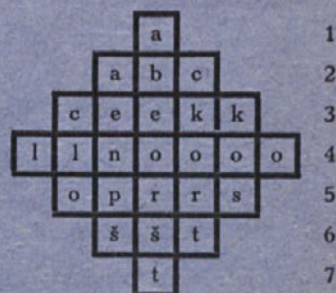
3. Črkovnica. (Ru—i; 15 točk.)

dovtip
moško ime
moško ime
konec
teža
številnik
mesec
svetopis. ime
uima
veznik
moško ime
mati

Prva in tretja vrsta črk Vam pove Vaše geslo za december. ? ?

4. Križ. (France Č.; 10 točk.)

1 = soglasnik; 2 = svetopisemska oseba; 3 = starohrvaški knez; 4 = ime odličnega moža; 5 = prometno sredstvo; 6 = telo; 7 = soglasnik.